

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **S. K. A.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 408/2003 - 56 ze dne 4. 6. 2004,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen stěžovatel) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem. Napadeným usnesením byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-11395/VL-11-HA08-2001 ze dne 5. 9. 2003. Rozhodnutím správního orgánu nebyl k žádosti stěžovateli udělen azyl pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších zákonů (dále též „azylový zákon“ nebo „ZA“) a zároveň bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování podle § 91 ZA. Krajský soud usnesením žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a to pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro nějž nebylo možno v řízení dále pokračovat.

V kasační stížnosti podané dne 1. 7. 2004 ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem stěžovatel navrhl Nejvyššímu správnímu soudu, aby z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Zároveň stěžovatel požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že kasační stížnost byla stěžovatelem sepsána a podána osobně. Ke kasační stížnosti nebyla doložena plná moc advokátovi. Dne 25. 10. 2004 byla stěžovateli doručena výzva Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 408/2003 – 60 ze dne 12. 7. 2004, aby ve lhůtě jednoho měsíce zaslal soudu vyplněný formulář o osobních majetkových a výdělkových poměrech. Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve stanovené lhůtě své majetkové a výdělkové poměry soudu nedoložil, rozhodl

Krajský soud v Ústí nad Labem svým usnesením č. j. 14 Az 408/2004 - 68 ze dne 1. 12. 2004, že se návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce nevyhovuje. Stejným usnesením byl stěžovatel vyzván, aby si ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení zvolil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta a tuto skutečnost soudu doložil předložením plné moci. Zároveň byl stěžovatel soudem poučen, že nebude-li výzvě vyhověno, soud řízení o takovém podání odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. Podle doručanky založené ve správním spise bylo stěžovateli toto usnesení doručeno dne 24. 3. 2005. Jak Nejvyšší správní soud zjistil, stěžovatel na uvedenou výzvu žádným způsobem nereagoval a plnou moc advokátovi do dne vydání tohoto usnesení nedoložil.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soud nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nutno odmítnout.

Ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. ukládá povinné zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti advokátem. Výjimku ze zásady povinného zastoupení advokátem představují situace vyjmenované v § 105 odst. 2 s. ř. s. za středníkem. Stěžovatel přes řádně doručenou výzvu Krajského soudu v Ústí nad Labem nepředložil ani písemný doklad o udělení plné moci advokátovi, ani doklad o tom, že on sám, popř. jeho zaměstnanec, má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nepředložení plné moci advokátovi je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení o kasační stížnosti, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn. O negativních důsledcích nepředložení plné moci byl stěžovatel v usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem řádně poučen. Nejvyšší správní soud byl proto nucen kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aniž by se mohl zabývat její důvodností.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

